

FESTIVAL OTRLEHO DIVÁKA II.

21.-26. 2. 2006

FESTIVAL OTRLÉHO DIVÁKA PODRUHÉ!

...Z uspořádání celého festivalu odvozují, že filmové umění stále ještě v nastávajícím tisíciletí globálního oteplování nevyvolává společenské klima potřebné ke zvrácení růstu koncentrace kyslíčnicku uhlíčitého v atmosféře a přelidnění Země už proto, že její obyvatelnost tím klesá. Už i dokumentární filmy mohou vyvolat dostatečnou hrůzu, potřebnou k zařazení do Vašeho příštího Festivalu otrlého diváka! – z dopisu „otrlého“ diváka, účastníka prvního ročníku festivalu –

Březen loňského roku v kině Aero se nesl ve znamení nevšední události na poli současné filmové kultury, ojedinělého dramaturgického počínu svého druhu, totiž Festivalu otrlého diváka – přehlídky filmové neestetiky. Ačkoliv byl tento experiment označen číslovkou jedna, která mohla znamenat, že jde o zahajovací ročník nové festivalové tradice, pokračování tohoto podniku vůbec nebylo jisté. Ta jednička tam byla spíš z recese, z takového „co kdyby...“ A protože naděje má ještě tužší kořinek než všichni filmoví masoví zabijáci, zombíci a zvrhlíci, dříve než stačil skončit první ročník, skvěla se v diářích zúčastněných pořadatelů radostná dvojka.

A komu je potřeba vzdát dík? Vedle odvahy kina Aero stát věrně při boku netradičních a nekomerčních filmových projektů to byla především odvaha všech filmových diváků, kteří se nezalekli trochy té filmové obskurnosti a statečně (*a v hojném počtu*) se pustili do dravých vod kinematografie „na okraji.“ Druhý díl festivalu mohl vzniknout jedině díky kladné divácké odezvě, a proto se sluší hned v úvodu tohoto mini-katalogu všem otrlým divákům poděkovat.

Druhý díl festivalu je tedy díky vám na světě, a to dokonce v rozšířenější podobě než minule. Šesetidenní přehlídka s možností opakování nejzajímavějších titulů dává šanci vidět opravdu vše, co vidět chcete! Program zahrnuje opět to nejzajímavější (*v danou chvíli dostupné*) z atraktivní oblasti „divné“ kinematografie, takže bude opět u čeho se bát, čemu se smát, čemu se divit a hlavně nad čím přemýšlet. Ačkoliv má v sobě Festival otrlého diváka hodně dobře míněné recese, přece bychom byli rádi, kdyby nejen prošel a neuškodil, ale taky inspiroval. Proto stejně jako loni budeme dbát na to, aby na vás čekaly filmové projekce té nejvyšší možné technické kvality doprovázené lektorské úvodý a následnými diskusemi se zasvěcenými odborníky, a proto budeme stejně jako loni vděční za každou diváckou odezvu a budeme připraveni na ni reagovat. Naším (*možná přece jen trochu neskromným*) cílem není zvyšovat u diváků míru otrlosti ve smyslu otupělosti, ale naopak skrze zkušenost s krajností probouzet větší citlivost k dění, které nás provází, ať v životě, a nebo v jeho odrazu na stříbrném plátně. Takže nám pište, mluvte s námi, hádejte se, poslouchejte, ptejte se a hlavně se dívejte na filmy. Možná vás pak v životě hned tak něco nezaskočí. Všechno znáte? Všechno jste viděli? Nenechte se mýlit...

(*Divákovi, z jehož dopisu jsme citovali v úvodu, ještě jednou děkujeme a gratulujeme k zisku volného vstupu na všechna představení druhého dílu festivalu!*)

FESTIVAL OTRLÉHO DIVÁKA II. 21. – 26. 2. 2006

21. Út	18:00	Zrůdy – Freaks (1932, <i>Tod Browning</i>)
	20:30	Nekromantik (1987, <i>Jörg Buttgereit</i>)
22. St	18:00	Lži – Gojtimal (1999, <i>Jang Sun Woo</i>)
	20:30	Texaský masakr motorovou pilou (původní verze) – The Texas Chain Saw Massacre (1974, <i>Tobe Hooper</i>)
23. Čt	18:00	Červi – Squirm (1976, <i>Jeff Lieberman</i>)
	20:30	Fuck me (2000, <i>Virginie Despentès</i>)

24. Pá	18:00	Ďábel – Diabolo (1991, <i>William Akuffo</i>)
	19:45	Lži – Gojtimal (1999, <i>Jang Sun Woo</i>)
	22:00	Mládata – The Brood (1979, <i>David Cronenberg</i>)

25. So	17:30	Texaský masakr motorovou pilou (remake) – The Texas Chainsaw Massacre (2003, <i>Marcus Nispel</i>)
	19:30	Zrůdy – Freaks (1932, <i>Tod Browning</i>)
	21:00	Texaský masakr motorovou pilou (původní verze) – The Texas Chain Saw Massacre (1974, <i>Tobe Hooper</i>)
	23:00	3:15 zeměš – The Amityville Horror (2005, <i>Andrew Douglas</i>)

26. Ne	18:00	Nekromantik (1987, <i>Jörg Buttgereit</i>)
	20:30	Červi – Squirm (1976, <i>Jeff Lieberman</i>)

3:15 zeměš – The Amityville Horror – USA 2005 – režie Andrew Douglas – 90 min. – anglická verze – českétitulky
13. listopadu 1974 obdržela policie šílený telefonát, který je zavedl do Ocean Avenue 112 v Amityville, Long Island. Uvnitř rozlehlého domu se jim naskytla děsivá scéna - celá rodina DeFeových byla zavražděna. V následujících dnech se Ronald DeFeo, Jr. přiznal k tomu, že postupně zastřelil své rodiče a čtyři sourozence, a tvrdil, že ho k tomu přiměly hlasy v domě. O rok později se do tohoto domu stěhují George a Kathy Lutzovi a jejich děti. Věří, že bude jejich vysněným domovem. Ale krátce poté, co se zabydlí, začnou se dít podivné a nevysvětlitelné věci, ze všech koutů domu se ozývají podivné hlasy...
(oficiální text distributora)

25. So / 23:00

Červi – Squirm – USA 1976 – režie Jeff Lieberman – 92 min. – anglická verze – simultánní překlad – ***DVD***
29. září 1975 došlo na pobřeží Georgie k neobyklým povětrnostním ukazům, důsledkem čehož popadaly stožáry vysokého napětí. V malém městečku Fly Creek začali ze země vylézat polosiřeni červi požírajce vše, co jim přišlo do cesty. Režisér Jeff Lieberman patří mezi nejvíce provokativní autory 70. let. Dokázal z banálních námětů vytvořit znepokojivá díla, jež uchvacují dodnes. V případě Červů zfilmoval skutečnou událost, jejíž pozadí bude odhaleno – kontextu neznalým divákům – v den festivalového uvedení. Film je plný scén, které ve své době vyvolávaly hromadné zvracení a prý dodnes působí dostatečně povzbudivě. Často jsou citovány scény, kdy červi vylézají z různých tělních otvorů. Filmaři se skutečně vyřádili při vymyšlení triků. Režisér sám vytvářel nejpodivnější zvuky, které vytvářel pomocí různých předmětů. Kim Basingerová se ucházela o hlavní ženskou roli ve filmu, ale byla odmítnuta pro příliš krásné tělo. Martin Sheen chtěl hrát hlavní mužskou roli, ale ten zase prosazoval změnu scénáře, aby mohl dostatečně prokázat své umění. Červi jsou ceněni především pro svou trikovou originalitu, protože rytmus vyprávění a některé herecké výkony občas kolísají. Jeff Lieberman se později proslavil ještě filmem Blue Sunshine (1977) o skupině bývalých hippisáků, kteří se předávají LSD a stanou se bláznivými zabijáky. Film jsme vybrali do našeho programu také proto, že filmy, v nichž se zvířata symbolicky jako matka příroda mstí na lidech, byly dlouhou dobu zdrojem mnoha slavných filmů. Tím nejaktuálnějším je remake King Konga.

23. Čt / 18:00

26. Ne / 20:30

Ďábel – Diabolo – Ghana 1991 – režie William Akuffo – 90 min. – anglická verze – simultánní překlad – ***DVD***
Za letošní průkopnický počín lze považovat uvedení ukázky ghanské video produkce (*pomalá ale jistě proniká i na světové festivaly*), která se nesestává jen z hororů, ale je pro nás značně podivuhodná. Jako první ukázkou jsme vybrali slavný pionýrský film tohoto stylu Ďábel (*Diabolo*), který má čtyři části a vznikl postupně v letech 1991 až 1994. Režisér William Akuffo vypráví příběh o zralém svůdníku, který loví po diskotékách prostitutky a odvádí si je domů. Tam je uspí, položí na postel a změní se v hada, který jim vlezde do vagíny. Po tomto neobyklém pohlavním styku získá zpět svou lidskou podobu a prostitutky začnou zracet peníze. Vše je podbarveno vážnou hudbou. Tento dáblův sluha má moc pouze nad nepočetnými ženami, které využívají sexu k vydělávání peněz. Přestože režisér získává inspiraci ve filmu Americký vkodlak v Londýně (1981), atmosféra ghanského superdíla je jedinečná. Hlavní představitel Bob Smith je v Ghaně díky tomuto filmu přezdívaný „Ghana Christopher Lee“ nebo také „Diaboloman“. Všechny zájemce je třeba upozornit, že se jedná o skutečnou lahůdku pro opravdové fajnšmekry – takže žádný Hollywood!

24. Pá / 18:00

Fuck me – Baise-moi – FRA 2000 – režie Virginie Despentès – 77 min. – francouzská verze – české titulky
Francouzský skandální snímek, jehož správný český název by měl znít – Vošukej měl, bojoval téměř rok s cenzurní komisí, aby mohl být uveden v běžné distribuci. V zemi vzniku se za něj postavila řada známých osobností, a tak bylo dosaženo změny pohledu na nahotu a násilí ve filmu. U nás byl uveden bez většího zájmu médií. Režisérka vlastně jen převedla do filmové podoby svou knihu (v románu i ve filmu *žužlikovala své zkušenosti z předchozích profesí prostitutky, autorky pornografických textů nebo dívky v peep-show*), v čemž ji pomáhala známá pornoherečka Coralie Trinh Thiova. Hrdinkami drsného příběhu jsou lepší prostitutky Nadine a pornoherečka Manu, které se po drastických zážitcích vydají na cestu po Francii a během ní si užívají sexu a rozdávají násilí hned po orgasmu. Snímek je plný extrémního násilí v tarantinovském stylu, pouze mu chybí ten humor. V mnoha ohledech může také připomínat road movie Ridleyho Scotta Thelma a Louise (1991). Erotické scény je vhodnější označit za čistou pornografii, protože názorněji ukázat pohlavní styk snad ani nešlo. Naprosto legálně byl film uveden 29. srpna 2001. Stal se posledním velkým skandálem minulého století. Samozřejmě skandální aura snímku jen pomohla, aby mohl být uveden s nálepkou, že veškeré sexuální scény nejsou simulované (*to je ale pravda v případě veškeré pornografické produkce*), do oběhu se dostávají trička s provokativním nápisem Vošukej měl, jsou spuštěny webové stránky dlouho před premiérou atp. Projekce na filmovém trhu na festivalu v Cannes je pak již jen logickým vyvrcholením a film je zakoupen do třiceti zemí a vždy s klauzulí, že bude uveden pouze v běžné distribuci. Dostal se do 35 zemí, včetně Turecka a Spojených států, a nikde už nebyl zakázán. Mnoho lidí v této frenetické smrtiškopulaci a felaci v každém druhém záběru, holocaustu neviných, jejichž smrt je zachycena zpomaleně, jakož i ve scénách plných zvrátů a vnitřnosti vidí pořad jen nechutné porno.

23. Čt / 20:30

PO FILMU BESEDA SE ZDENKEM HOLÝM (redaktor filmového dvouměsíčníku Cinepur)

Lži – Gojtimal – Jižní Korea – 1999 – režie Jang Sun Woo – 103 min. – korejská verze – anglické titulky – simultánní překlad
„Pověz mi lež“, prosí titul románu korejského spisovatele Jang Jung Il, který autorovi po svém vydání v roce 1996 vynesl půlroční nucenou stáž v jihokorejském vězení. Skandální kniha plná explicitní perverze se o tři roky později stala inspirací pro režiséra Jang Sun Woa, jenž ji využil jako východisko pro svou kvazi-dokumentární utopii Lži, již definoval tím, o čem sníme (*skoro*) všichni: „...život, to je žrát a píchat. A nechodit do práce.“ Snímek je složen takřka výhradně ze sexuálníh akcí nabitých setkání osmatřicetiletého sochaře Y a osmnáctileté studentky-panny J v hotelových pokojích, odosobněných jako jejich jména. Postupná deflorace tří klíčových otvorů (*doprovázená roztomilými cedulkami „First Hole“, „Second Hole“ atd.*) zvolna přechází ve festival slastné bolestivých praktik – tajným fetišem jihokorejské školské jsou totiž rozličné formy títi. Uctyhodný arsenál bambusových tyčí, prutů, holí a násad během filmu nepřetržitě získává na objemu, vše se stupňuje, čerstvě protřzená panna se mění v domnu a ze skulptorovy touhy se stává nezvladatelná obsese. Soft-coreový žánr se sadomasochistickými prvky pojímají důsledně ve stylu cinema-vérité, s místy epileptickou ruční kamerou a chladně pulsujícím techno soundtrackem ještě rozrušují řídke zciřovací efekty a sebereflexivní momenty: podivuhodné úvodní interview s oběma z představitelů (*třiaadvacetiletá modelka Kim Tae Jeon a třiačtyřicetiletý Lee Sang Hyun, povoláním opravdu sochař*) nebo náhlý vstup režiséra do vyprávě scény. Sex a násilí se tu dobrovolně děje nejen pro zvrhlé potěšení samo, ale také proti minulým i budoucím cenzorům, kteří by je chtěli pokrytecky potírat. Lhářem tu není kamera, ani protagonisté a (*vyma samého závěru*) dokonce ani postavy samy, nýbrž schizofrenní společenské klima, v němž sexuální perzekuce a skrytá perversze jedno zpcené tělo jsou. (*text Aleš Stuchlý pro Festival Otrlého Diváka II.*)

22. St / 18:00

24. Pá / 19:45

PO FILMU BESEDA S ALEŠEM STUCHLÝM (redaktor kulturního týdeníku A2)

Mládata – The Brood – 1979 – režie David Cronenberg – 92 min. – anglická verze – simultánní překlad – ***DVD***

Mládata uzavírají etapu méně známých filmů Davida Cronenberga a zapsali se do dějin gore filmů už svým námětem dětí-mutantů. Ústřední zápletkou jsou záhadné vraždy v rodině Noly Carvethové a jejím okolí. Její manžel je navíc znepokojen podivným chováním své pětileté dcery. Těžko bychom hledali režiséra, který dokázal tak precizně sestoupit do hlubin lidské psychiky a přenést na plátno nejtemnější zákoutí lidské duše. Nesmíme zapomenout, že film vznikl v sedmdesátých letech, tedy v době výjimečných psychiatrů se zvláštními schopnostmi a farmaceutických firem provádějících tajné pokusy. Cronenberg vytvořil jedno se svých nejpesimističtějších děl, a to i po stránce vizuální. Zde už nejsou tolik důležitá monstra – jako v předchozích dvou filmech Shivers (1975) sexuální paraziti a Rabin (1977) upířská mutace Marilyn Chambers, ale důraz je kladen na postižení lidské psychiky a jejich projevů. Možná pro někoho bude překvapivé, že dnes tak seriózní tvůrce se kdysi nechal unášet estetikou ošklivosti, a dokonce si dovolil udělat zabijáky z dětí, které mimochodem vypadají ve filmu celkem nevinně. Ale vzpomeňte si na jejich vzhled například ve scéně zabít učitelky. Oku lahodící je také zrození jedné ze stvrů z těla Noly.

24. Pá / 22:00

Nekromantik – SRN 1987 – režie Jörg Buttgereit – německá verze – anglické titulky – simultánní překlad
Zpočátku romantický příběh o lásce Roba a Betty se postupně stává začátkem konce mužského protagonisty, když ze zaměstnání přinese celou mrtvolu (*zatím nosil jen části lidského těla*) a společně ji pomílují. Nicméně ani pak není Betty spokojená a svého snoubence opouští... Tento poloamatérský snímek německého režiséra Jörga Buttgereita si získal svou proslulost během let, kdy se obaloval do hávu nepodložených legend. Je skvělým důkazem, jak se může film proslavit jen na základě „orální“ reklamy. Bez jakékoliv kampaně se stal Nekromantik vyhledávaným kouskem pro všechny zvrhly i obdivovatele neoficiální kinematografie (*to už dnes o Buttgereitovi neplatí, o čemž svědčí i podpora Goethe institutu*). Režisér vsadil na atraktivní téma erotické náklonnosti k nebožtíkům, protože obecnostou dychtí po nechtunostech. Nekromantik 1 i 2 měl neuvěřitelný úspěch. První díl byl do konce 90. let zakázán v polovině evropských zemí. U druhého dílu chtěla německá cenzura zničit i negativ filmu. Nakonec se z něho stal předmět seriózního zájmu, a tak se dnes setkáváme s výklady, že jde o metaforu neschopnosti komunikace nebo že jsme svědky podobenství o nebezpečí AIDS a důležitosti bezpečného sexu, anebo také že Nekromantik je podobenstvím o rozdělení Německu. Bohužel jako minulé rok v případě filmu Kanibal holocaust (1979) i letos musíme upozornit na reálné scény zabíjení zvířat, které režisér očividně používá jen pro navození realistické atmosféry (*např. Robova koupel s vyhrýzlými kočičími vnitřnostmi*). Naopak zábavně působí neuměleště trčky jako rozplnění lidské hlavy. Ale Buttgereit má již své slavnější předchůdce: Buio Omega (1979) (*známější pod názvem Demencia*) od Joa D'Amata nebo Macabro Lamberta Bavy. Schraňování lidských ostatků a erotická vzrůstnost smrti je, ať chceme nebo ne, součástí naší společnosti.

21. Út / 20:30

26. Ne / 18:00

Texaský masakr motorovou pilou (původní verze) – The Texas Chain Saw Massacre – USA 1974 – režie Tobe Hooper – anglická verze simultánní překlad

Někde v Texasu na hřbitově byla zhanobena lidská těla. Skupina mladých lidí se rozhodne vypátrat pachatele hrůzných činů a prožije strašlivé dobrodružství. Většina diváků po projekci dnes už klasického díla pociťovala převážně jen úzkost. Mráz nahání již samotná zvuková stopa, aniž bychom spatřili nechutné detaily. Režisér Tobe Hooper vytvořil jeden z pilířů gore (*nebo také splatter*) filmu. Stejně jako Kanibal holocaust (1979), uvedený na prvním ročníku Festivalu otrlého diváka, i zde je navozena atmosféra autentičnosti, čímž tento paradoxní dokument nabývá na účinnosti (vše zesíleno vědomím, že základní linie je inspirována reálným příběhem skupiny vyletnulů zmasakrovaných rodinou kanibalů). Hrůzy je u diváka dosažena již prostým faktem, že to přisréné, co sledujeme na plátně, je vlastně velmi reálné a mohlo by se stát každému z nás. Tak se můžeme mnohem snadněji a věrohodněji identifikovat s jednotlivými protagonisty než v případě upířských obětí. Budeme-li pozorně sledovat, jak vzniká atmosféra tohoto kanibalistického filmu, zjistíme, že režisér je velmi obezřetný při využívání násilí (*alespoň vzhledem k současným trendům*). Náročné bylo i samotné natáčení – mály rozpočet, peckelné horko v Texasu a představitel vraha s motorovou pilou se neustále zraňoval, protože přes masku špatně viděl. Nicméně vzniklo nesmrtelné dílo, které opět bojovalo s cenzurou (*dlouho bylo jeho šíření zakázáno ve Velké Británii*) a doposud je objektem zájmu, nejen skalních fanoušků. Jen ve Spojených státech se v době premiéry psalo např. v Los Angeles Time: „...jsme svědky odporného zneužití filmové suroviny...“ nebo v časopise Harper: „...Tento film je pouze hrusná sráčka, v níž nelze najít nic hodného zapamatování. Je to pouze směs hysterie, debility okouřeného kanibalismem, voodoo, astrologií a kultem hippies. Vše obalené přehnaným násilím, které si může vymyslet jen chorý mozek...“ Samozřejmě se Masakr dočkal svých pokračování: Texaský masakr 2 (1986, r. T. Hooper) – ten více přechází do chutného černého humoru a absurdity, Texaský masakr 3 (1990, r. Jeff Burr) – právem zapomenutý až snad na postavu sadistické holčičky. V rámci festivalu budeme možnost porovnat vzor se svým remakem z roku 2003.

22. St / 20:30

25. So / 21:00

Texaský masakr motorovou pilou (remake) – The Texas Chainsaw Massacre – USA 2003 – režie Marcus Nispel – 98 min. – anglická verze české titulky

Debut režiséra reklam a videoklipů Marcuse Nispela je inspirován skutečnou událostí: řezník z Texasu svého času povraždil pěknou řádku zbloudilých turistů. Oficiální zprávy hovoří o 33 obětech, ale případ nebyl nikdy zcela uzavřen... Auto s pěti mladými lidmi na silnici v opuštěném městečku málem srazí potácející se dívku... Vezmou ji do auta. Ona se ale po pár výrocích typu „všichni zemřete“ zastřelí pistolí schovanou pod sukni. Všichni jsou z toho v šoku a snaží se najít šerifa. Paní z benzínové pumpy jim řekne, aby jeli do starého mlýna, že tam prý teď je. Nenajdou ho tam, zato tam (a v *nedalekém domě*) najdou maniak s motorovou pilou...

25. So / 17:30

Zrůdy – Freaks – USA 1932 – režie Tod Broning – 64 min. – anglická verze – simultánní překlad
Zrůdy na samém počátku zvukové éry vyprodukovala největší z hollywoodských majors, MGM, aby zpátěli sám jeho boss, velký Louis B. Mayer, nechal zničit originál a toto dílo na celých třicet let odsoudil k zapomnění. Důvod, proč tento film tolik popudil dobové publikum, je stejný jako důvod, proč se v druhé půli 60. let stal kultem – je to nejspíš nejbizarnější film, jaký kdy v Hollywoodu vznikl. Děj je jednoduchý – slepé zamilovaný trpaslík je ohrožován bezcitnou vysokou blondýnou jménem Cleopatra, které pomáhá dobře rostlý chlapík s uměleckým jménem Hercules. Trpasličího kolegu vyrvou smrti z rukou hamizné ženy jeho zrůdní přátelé, kamarádský klaun a hodná krotitelka lachtana... Příběh je zasazen do prostředí cirkusu s vlastním obłudárem, kde se to hemží lidskými zrůdami (*siamská dvojčata, vosatá žena, mikrocefalíkové, muž-torzo, muž-kostra a další „omyly přírody“*). Avšak nehrají je namaskovaní herci, ale skutečné lidské „zrůdy“. Právě obsazení mělo být zřejmě oním triumfem, který měl novému hororu zajistit úspěch. Režisér do svého bestiáře vybral z několika stovek uchazečů z celých Spojených států zhruba dvacítku, jež v úhrnu vytvořila svého druhu „the best of“ dobové nabídky. V roce 1931 se podobné anomálie sice už nevystavovaly v klecích, byly ale stále poměrně oblíbenou součástí kabaretů, přičemž mnozí z protagonistů měli statut skutečné hvězdy. V únoru roku 1932 měl film premiéru v Los Angeles a přes příznivé hodnocení vládní kritičky Louelly Parsonsové si prožil zoufalou dvoujdenní agonií. I když si v některých městech vedl překvapivě úspěšně, jinde naprosto propadl nebo byl rovnou zakázán. Tod Browning ze Zrůd jednou provždy udelal počín ve filmové historii tak výjimečný, že se ho v následujících desetiletích nikdo ani nepokusil napodobit.

(text Karel Spěšný - vybráno z textu Zrůdy publikovaném v měsíčníku Cinema a redakčně upraveno)

21. Út / 18:00

25. So / 19:30

PO FILMU BESEDA S KARLEM SPĚŠNÝM O FILMU A TODU BROWNINGOVI

Vstupné na každé představení 90,-
HOROROVÁ SOBOTA (25.2.) - vstupné na všechny filmy uvedené v sobotu 150,-

Kdo je nejotřelší?

Chcete to být zrovna vy? Žádný problém, přijďte na co nejvíc představení Festivalu otrlého diváka, lístky si pečlivě uschovejte, a v poslední den festivalu se jimi prokažte v kanceláři kina Aero, a když jich budete mít opravdu nejvíc, titul „Otrlec roku“ je váš a s ním i speciální tričko kina Aero!

Výzva divákům

Poználi jste se v upoutávce k druhému dílu Festivalu otrlého diváka? Potom si můžete během konání festivalu vyzvednout v kanceláři kina Aero dvě volně vstupenky na vámi vybrané představení z nabídky festivalu!

Předfilm uvedený u některých projekcí: SVĚTLONOS, V. Švankmajer
Vidíme město, v němž se nachází rozsáhlý labyrint. Nad městem i labyrintem se střídají den a noc a slunce a měsíc se střídají ve zdánlivě nikdy nekonečném koloběhu. Najednou se však soukolí stroje zadrhne a zastaví. Na město se snese nekonečná noc... Náš hrdina vstoupí do labyrintu.

kino Aero

Biskupcova 31, Praha 3

tel. 271 771 349

Rezervace vstupenek na www.kinoaero.cz

Předprodeje na pokladně kina Aera či v kině Světžor (Vodičkova 41, Praha 1).

Autoři textů: Eugen Liška a David Čeněk, pokud není uvedeno jinak
Dramaturgie festivalu: David Čeněk, Eugen Liška, Ivo Andrlé
TypoIlusDesign: DRAWetc. graphic atelier

